Andreas Collins

Hjertevenn

Diktsamling

Hjertevenn Diktsamling
© 2026 Andreas Collins.
Alle rettigheter er forbeholdt.

Hjertevenn Diktsamling

av Andreas Collins

Jeg mistet min hjertevenn. Dette er resultatet.

"Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.
Kjærligheten tar aldri slutt" 1. Korinter 13

Til minne om bestemor Nora

hjertevenn

hjertevenn
bestevenn
sjelevenn
du lærte meg om livet
det glade
rare
og vonde
uten deg ville ikke jeg vært meg
det er du som er det beste med meg
en dag er alt over
alt går ned i grus
er det sant?
hvem vant?
den hvite rose gir
den sorte rose tar
den sorte rosen i deg
vokste større for hvert år
kjærtegnet – ga sår
ut av det blå
vokste den så
tok deg med seg
og dro

vær så snill
ta heller meg!

du er her fortsatt
det vet jeg
du vil alltid være
ved min side
får meg til å slutte å lide
sorgen er stor
men kjærligheten er større
for du lærte meg å tørre

du vil alltid være med meg
som jeg, med deg
kjære hjertevenn
jeg elsker deg
til månen og videre
i det uendelige rom
kjære hjertevenn

kjære bestemor

jeg elsker deg
elsker deg så mye
bryr meg ikke om det nye
vil bare
ha deg tilbake
høre deg snakke
høre deg le
det er bare deg
jeg vil leve med
vi kan drikke te
se på tv
ringenes herre
og hannah montana
vi kan snakke i all evighet
du og jeg, du og jeg
marty robbins på radioen
du og jeg, bestemor!
du har mistet mange, du
du lever med sorg
den sterkeste personen jeg vet om
den vakreste sjelen jeg kjenner

vil savne deg for alltid
elske deg for evig
huske deg for evig og alltid
til tidenes ende
-
når skyene omsvøper meg
og henter meg opp igjen
vil jeg ikke ha noe å frykte!

kjære bestemor
jeg elsker deg
kjære bestemor.

månen har øyne

stjernene langt oppe i det blå
skinner så
månen i det uendelige rommet
Gud har ikke bommet
saturn glitrende i avstanden
skyver vekk fanden
jeg ser deg der oppe
smilende og glitrende
vinker ned til oss
får oss til å slutte å slåss

jeg vet du er der
jeg vet du er der
jeg vet du er her

endelig fant du meg igjen
kjære bestevenn
kjære hjertevenn
kjære du
du setter lys på mitt liv

vil tilbake

livet går videre
sier de
hva om
jeg ikke vil gå videre?
hva om
jeg ikke vil gå fremover
men bakover
vil ikke se fremtiden
vil se fortiden
vil gjenoppleve

vil leve for evig i hva som har vært
vil leve for evig i hva som har skjedd
vil leve for evig i hva som har vært
vil leve for evig i hva som har skjedd
la meg leve evig

ikke dra fra meg
ikke gå
jeg er redd
jeg trenger deg
trenger å leve
bare ikke i dag
aldri i morgen
vil bare tilbake
vil til deg
vil glemme sorgen
vil se inn i dine øyne
nok en gang
vil tilbake

vær så snill, kjære univers
kjære ånd, kjære Herre
ta meg tilbake til den tid

jeg aldri glemmer!
tiden av minner
den som satte spor i mine hender
den som ga meg visdom
den som ga meg alt jeg
aldri får tilbake igjen
ta meg tilbake

gratulerer med dagen, bestemor

gratulerer med dagen,
kjære bestemor
selv om du kanskje ikke er her
men… du er her fortsatt
jeg vet det
jeg føler det
jeg hører det

som om du hvisker i nordavinden
harmoniserer til robbins på radioen
eller lyden som lukten av nypete lager
som om… en lyd bare jeg kan høre

jeg husker vi drakk te sammen
du lagde den beste teen
jeg husker vi jobbet i hagen
du hadde den beste hagen
solsikker høye som skyskrapere
poteter som graver gruver under oss

jeg husker alle stundene vi delte
jeg vil aldri glemme deg
jeg vet du er her med meg
ved min side

vi alle savner deg
vi alle elsker deg
vi elsker deg så mye
det går ikke en dag, eller
et eneste minutt uten at
vi tenker på deg
og alle minnene
holder deg nær og kjær
et forsøk på evig liv

jeg kunne si alt til deg
hver eneste hemmelighet
for du er min hjertevenn
ingen som deg, aldri for meg

ingen andre kan noensinne
erstatte eller fylle
det sorte hullet som eter vei

jeg vil si
gratulerer med dagen
kjære bestemor Nora
måtte englene synge
om hva Gud har gjort
en liten plass i himmelen
og el paso der
solsikkene enda gror

øyne av kjærlighet

en dag starter alt
en dag ender alt
savner deg mer enn før
jeg elsker deg
men kjærligheten er
kledd i sort et slør

ser inn i dine øyne
øyne av kjærlighet
lyser av varme og tilgivelse
du er lyset i mitt liv
mitt alt
mitt livs store kjærlighet

beklager hva jeg sa
beklager hva jeg gjorde
vil for alltid elske deg
mer enn alt på jorde
vil for alltid gløde for deg!

du,
du ser på meg
med øyne av kjærlighet
gløder av varme og lys
min kjærlighet for deg
høyere enn til skys

mitt livs store kjærlighet
min sjels store sannhet
vil aldri kjenne kjærlighet på denne måten
igjen
for du vet,
jeg savner deg mer
for hvert sekund som går

vil alltid elske deg
mitt livs store kjærlighet
mitt livs store sorg

min verden om deg

sitter i bilen
hører på radioen
med deg
måten du ser på meg
bånd sterkere enn diamant og gull
som om alle ord snakkes
uten åpen munn
du reddet meg
når jeg lå på nivå null
har mine grunner
for å nyte våre stunder
for å sørge på forskudd

kan dra til verdens ende
kan dra til verden under
kan dra til verden over
bare jeg er ved din side
i min verden om deg
det er på tide

snakker fra månelys til sollys
om alt og alle
ser meg falle
løfter meg opp
sitter ute under månelys
du bringer meg til skys
og videre inn i kosmos
sier du betyr alt for meg
kan du høre meg?
jeg elsker deg

se deg

vil jeg få se deg igjen?
vil du noen gang slukke smerten?
jeg savner deg så
jeg elsker deg
jeg trenger deg
her, nå
nå og for alltid
utenfor tid og rom
og ingenting spiller
noen rolle, ikke
klokkeviseren som
tikker eller noe gir
mening eller
gir mening, ikke aldri
hvor er du
spør jeg
hvor er du?
skal ikke snu
vil alltid følge
livet er en bølge
opp, ned, frem, tilbake
og vannet har stilnet på ny
vil jeg noen gang
se deg igjen?

uten deg

sjokk som sort tjære
omsvøper min kropp
-
hvordan
hvordan
hvordan
HVORFOR
-
kjære Gud, la dette være
en vond drøm, et knep
la meg våkne snart
-
ikke dra, ikke dra
-
ta meg med
-
vil ikke leve et liv uten deg
klarer ikke puste uten deg
en luft uten oksygen
et hjerte uten blodig rytme
ligger på badets gulv
speiler meg i en dyp, varm avgrunn
-
vær så snill
vær så snill se
vær så snill hør hva jeg sier
vær så snill våkne opp
kom tilbake, kom tilbake!
-
ser i dine øyne
vi alle elsker deg
vi elsker deg så mye
vil ikke du skal dra
-

ikke dra
-
jeg får ikke puste
uten deg
er ikke meg
uten deg
vil ikke leve
uten deg
-
vi kan rømme til en helt ny by
vi kan bygge et nytt liv
bare oss to
for evig og alltid
trodde ikke dette ville skje
hadde alltid håp
om du ville bli
om du kunne bli
her i mine armer
her hos oss
-
men du døde i mine armer
du døde hos oss
-
det var synd
det måtte ende
på denne måten…

siste farvel

ser deg i øynene
du vil ikke dra
du vil ikke ta farvel
ingen ønsker å
høre ordet eller la deg gå
vil du skal leve bra
vil leve forsteinet i nå
ikke se ut vinduet, kjære deg
verden er i krig
verden faller i flammer
bare bli hos meg
vi kan leve for evig
i et endeløst bruddstykke
vil ikke gjøre deg lei

ikke ta farvel
du er mitt alt
alt jeg lever for
den dag jeg falt
løftet du meg opp
fra bunnen av havet
til den høyeste topp

tårer triller
blir en som
alle elver og
tårer faller
tiner opalittsnø
krystaller som skulle
skinne for alltid i solen

ikke dra, vær så snill
bli her, bli hos oss
kunsten å hulke i minusgrader

så fort at vinteren ikke får tak

vil ikke si farvel
vil rope, vil brøle
bli her hos oss!

jeg bønnfaller deg
ikke forlat oss her
ta meg med
hvor enn du drar
vil jeg alltid elske deg
vil aldri glemme deg
vil for alltid savne deg
vil for evig minnes deg
stemmen skjelver
et forsøk på et siste farvel
vil alltid elske deg

kompis

jeg elsker deg
så ubeskrivelig mye
sorgen etter deg
er noe jeg ikke kan bort skyve
kan ikke skyves bort
den mørke vinterdagen
skjedde for fort
kan fortsatt høre deg
gå som ekko om natten
du går så lett
kan fortsatt se deg
når du vil bli sett
den sorte rosen
tok ikke rett
du skulle ikke
nei,
du kunne ikke
ikke da
ikke nå
ikke aldri
men det er som så
livet er en gave
jeg ga deg den beste
gaven
men du dro ned i havet
med min hjertevenn
kjærligheten er størst
min kjærlighet for deg
vil aldri ta tørk
kjære kompis

sort snø

ligger i den tårevåte snøen
opp mot himmelen
lurer på om du er der oppe
et sted
skulle ønske du kunne
ta meg med
snøen er sort
vil bare forsvinne bort
i hjertets hulrom
en sort nyanse
som sjenerer natte-
himmelens forsøk
vinteren er kald
vinteren sliter
snøfnugg som biter
ligger i sort snø
og venter på å dø

speilet

ser i speilet
en jeg en gang kjente
er død for meg nå
ligger i sengen en sommernatt
med en jeg ikke kjenner
huden er blitt arktisk blå
kan ikke føle
som om jeg har
kledd på meg
en annens lær
bader i havet en dag i desember
blir dratt under vann
og drukner
ser i speilet
studerer hva jeg ser
hver minste detalj
av ingenting

ingenting

ingenting å se
har det noensinne vært det?

sort liv

himmelen er sort
neglene er sort
tårene er sort
hjertet er sort
for du måtte gå bort
dykker i en gjennombløt pute
vil aldri møte overflaten
en verden utenfor vinduet
betyr like lite som alt annet
og himmelen blør sort gugge
smitter over på vegger og tak
hvorfor, hva, hvem, hvor
å, Gud, hvorfor
bare deg og meg
vi kan leve i en evighet
stenge verden ute
ingenting annet ville spilt noen rolle
da heller, uansett
hjertet er sort
sjelen er sort
lever et sort liv
som å være
på havdypet
og drukne, uten å få
lov til å dø
alt er sort, sort, sort, sort
for du måtte gå bort

Inferno

vi er født for å dø
født for å fø
flere som må dø
flere som må lide
men de ber oss smile
vil bare sitte her ved min bestevenns grav
gråter mine øyne ut
kysser dødens trut
igjen og igjen
er det slik jeg vil leve?
mister venn etter venn
kjærlighet etter kjærlighet
hjertevenn, min hjertevenn!
alle drar
mens jeg – dømt til et liv i helvete
danser i flammene
svømmer i et flammehav
tilber smerte
drikker gift
for å glemme forbannelsen
hersket over meg
og hele mitt liv
skarp som en blodrød kniv
se, der kommer mannen med ljåen
kutter mitt hode av

lys

jeg elsker deg
jeg elsker deg
du elsker meg
min helt, mitt lys
i en milliard
regnbuers farger
som all universets soler
lyser opp mitt liv
det er om deg jeg skriv
jeg elsker å våkne opp
ved siden av deg
måten du ser på meg
sier meg
du vil aldri forlate
du jager mine demoner bort
ligger i mørket
så sort
men du lyser opp
uten stopp
du reddet meg
når jeg flørtet med ljåen
du løftet meg opp
når jeg var gåen
jeg takker Gud
for du var til stede
når jeg hadde det vondt
jeg elsker deg
jeg elsker deg
mitt lys, min perlemorpatriot

pus

min helt
du hjalp meg
når jeg var nede
når min sjel ikke var til stede
har ikke funnet den igjen
men ingen grunn til engstelse
så lenge du er her
jeg har mistet meg selv
mitt hjerte er aske på bunnen av reisafjorden
min sjel må nok finnes der også
eller i flammene, der den vasser i brådyp
men det er ålreit
for jeg vet du er her
jeg kan begynne å tro på kjær varme
og regnbueglimt
for jeg vet du er her

foreningen

savner deg
så grusomt mye
skriker ditt navn
når jeg sover
gråter over ditt navn
når jeg er våken
vi vil møtes igjen
det er noe jeg lover
forenes en morgen
når solen står opp
på jorden
gå på månen i lag
endelig kan jeg ende sorgen
trenger ikke borgen
ikke nå
ikke aldri
vi er forent
sammen etter alt
dette evige øyeblikket
klemmer hverandre
kjære sjelevenner
kjære hjertevenner
hvordan har dere hatt det her
alle disse årene?
dere smiler
tørker vekk tårene
har mye å fortelle dere
alt som har skjedd
alt jeg har sett
som om tiår på tiår
ligner øyeblunk
jeg er med dere
jeg er glad
jeg er fri

jeg er ung
lykken av å se dere
betingelsesløs varm kjærlighet
hjemme, her hos dere
kjære hjertevenner
ser dere
endelig

deg

hvorfor deg?
hvorfor akkurat deg?
jeg blir så lei
men nå må du dra din vei
solen skinner, du vinner
puten er svertet blå
etter natten og
alt jeg trenger og vil ha
vær så snill, ikke dra
det knuser mitt hjerte
det er deg jeg tenker på
det er deg jeg drømmer om
en motgift mot mares endeløse ritt
en hyperfiksjon og uhellig besettelse
om blomsterenger der ingen kan gå

astronaut forelskelse

jeg liker deg
veldig mye
mer enn hva jeg forutså
i en knust krystallkule
hjertet vil alltid
ha det hjertet lengter etter
er den man elsker
et valg man tar selv
eller står det
skrevet i glitrende stjerner
og kosmos og planeter
der oppe og når alle
stjerner stiller seg på
rekke i en koreografisk
eldgammel spådomsdans
hjertet vil ha hva som er rett
noe som gjør oss til ett
kjærlighet er vakkert
og ingen lærdom er lett
skal ikke gjemmes
som universets
uforståelige hemmeligheter
skal ikke glemmes
som visdom fra sivilisasjoner
før vår tid
ser ikke kjønn,
ser ikke annet enn
det glødende varme lyset
bare det eneste rette
gløder som døde soler
mange lysår unna
og jeg vet
universets hemmeligheter
når jeg speiler meg

i hjelmen til en astronaut
som har reist i rom og tid
kjærlighet dør aldri ut
energi kan ikke ødelegges
som milliarder galakser
før melkeveien
lever de videre i stjernene
det gjør jeg og
med min astronaut
gir meg en følelse
ingen annen mann kan
på samme tid
føles det ut som om jeg dør
samtidig som jeg fødes på ny
har aldri opplevd dette før
jeg elsker deg
og utenomjordiske skuter vet
den som venter på noe godt,

på skyene

liker deg
veldig mye
når jeg er med deg føles det
som jeg går på perlemorskyer
går på skyene og er fri
deg ved min side
jeg slutter å lide
du får meg til å fryde
kan du tolke hva
jeg sier bare ut fra
hvordan hjertet danser
mellom sukkerspinnsky
og glitrende stjernesevje
bryr meg ikke om
skyene fører meg på villspor
til planeter der de er grønne
med sølvskuter som i bibelen
og evnen å se alt som skjer
uten konseptet av tid som barriere
kjærlighetsdikt
er så dumme å skrive
men jeg klarer ikke la vær
du er en hel intergalaktisk hær
du er der for meg
uansett hvor langt unna jeg er
jeg innrømmer
jeg er litt sær
men heldigvis
er du det også

perfekt fiksjon

vi to
går sammen som sjel og blod
når vi er sammen
gjennom natten
brenner flammen
-
prøver å se
hva vi en gang var
før du forsvant ut døren
prøver å se hva som kunne vært
alt vi kunne hatt
i denne historien uten ende
kan ikke tilbakevende
gå tilbake
til første side
kan ikke rive ut sider eller kapitler
kan ikke skrive om
denne forbannede historien
-
en perfekt fiksjon
var det vi var
en perfekt fiksjon
er hva vi har
skrevet ned i vakre bøker
bevart i tusen år
det å åpne vår bok
det å rive opp gamle sår
en perfekt fiksjon
en historie
for alle å påtenne
nå som du er borte
skal jeg alle våre bøker brenne
skal kutte den røde tråd
og fra handlingen gå

-
vår perfekte fiksjon
den alle snakker om
-
tårer renner
mens hjertet brenner
når jeg blar gjennom våre kapitler
ga alt jeg hadde
mitt hjerte
min sjel med
finner ikke fred
når jeg blar gjennom disse sidene
fylles jeg med smerte
-
en romanse ingen kan sammenligne
en flamme ingen kan kvele
to syndere selv fader vår ikke kunne velsigne
vår perfekte fiksjon
vakker og smertefull
med nitusen hull
men fortsatt perfekt
så perfekt
var vi to
vår perfekte fiksjon

desperado

ikke dra
ikke forsvinn
bare du kan gi meg
denne følelsen
en rus jeg har
blitt dypt avhengig av
bare du
det er ingenting mer for oss
men jeg vil ikke være alene
ikke misforstå meg
når jeg sier jeg elsker deg
under månens berusende glød
vil ikke være alene
vil ikke du skal dra
hjertet mitt kan du ha
det er et øde skall uansett
vær så snill ikke kjør
ser meg slukne i bilspeilet
mens eksosen visker ut
gårsdagens spor
ingenting er som før
vi dør

uforelsket

forelsket i ideen av deg
forelsket i tanken om oss
forelsket i minnene
men ikke i deg
faller ut og inn av forelskelsen
i dag faller jeg ut
men ikke inn igjen
fri fra en forbannet rus
tenker på deg
som en annen
jeg ikke klarer å tyde
varme unge hjertebank
er jeg vokst fra
det var det
som gjorde at hodet falt av
jeg var en hodeløs kylling
nå må jeg fokusere på meg
og mitt
ikke deg
og ditt
i all den tiden jeg elsket deg
glemte jeg å elske meg
vet ikke hvor jeg drar nå
men jeg drar
må finne ut hvem jeg er
må finne ut hvor jeg skal
jeg er sterk
og fri
farvel
takk.

22.04.1942

22. april i 1942
var da du kom til jord
båret lenge av din mor
som elsker deg
du vokste opp, levde ditt liv
slik du ønsket
slik du ville
positiv energi og kjærlighet
strålte av deg
du vokste opp, ble stor
du ble mor
til to små
som elsker deg
som du elsker de
du ble bestemor til to tvillinger
to små jenter
født en sommerdag i juni
de elsker deg
som du elsker de
noen år gikk
og du ble bestemor til to flere
en gutt og en jente
som elsker deg
som du elsker de
så en novemberdag
ble du bestemor til enda ei pike
det å være så rike
to barn og fem barnebarn
vi alle elsker deg
vi savner deg
dine barn og småtroll

et brev til bestemor

vi håper du har det bra
hvor enn du er
vi har deg nær

vi elsker deg like mye som før
vi elsker deg mer enn mulig
til månen og videre
inn i og forbi
det evige univers

du kan besøke oss
om du vil
vi bor fortsatt i det gule huset
det er endelig en komfyr installert
og du er invitert på middag
hver eneste dag

oss, dine barn og småtroll
snakker fortsatt om deg
så du fortsetter her
et forsøk på evig liv

du er vevd inn i våre hjerter
dette er vårt brev til deg

foreldre

ført til jorden av min mor
en verden så stor
oppdratt av mamma og pappa
mine foreldre
lærer meg om livet
hjelper meg skjønne hva
jeg husker hva dere sa
hvordan jeg erobrer
arktiske bølger på hav
fisker med pappa
maler med mamma
alltid, ved kilden, sjøen
fra fødsel til det uendelige
og videre i all evighet
mine foreldre
mine bestevenner
mine sjelevenner
jeg er en skapelse
genesis i deres kjærlighet
betingelsesløs og selvsagt
som varme bølger over fjæra
som et bruddstykke av kilden

jeg er

mer enn hva øyet ser
vis og fri
så dere ler
bryr meg ikke
ser ikke hva dere kanskje ser
jeg er snill
jeg er slem
alltid en selvmotsigelse
i spirende blomster
som gror og gror
i et tredje øye
ser meg rundt
hva er hva
hvem er hvem
alle, barn av regnbuen
med holografiske sjeler
i vårt blod
pumpes av vårt hjerte
gjør oss hel
helbreder vår smerte
jeg er forbannelsen over meg
jeg er frelseren inne i meg
ser i avstanden
dine øyne
jeg elsker deg
tankene i hodet
tar over min hjerne
flyter i blodet
inn i min kjerne
en mørk stjerne
lyser hver natt
laget av partikler og atomer
for lenge siden
tusenvis av forhistoriske stjerner

puster inn
puster ut
hvem av oss vinner denne striden?
det viser nok tiden
jeg er glad
jeg er trist
skyter i blinde
treffer alltid sist
jeg er han, hun, de, hvem
alle, som om vi, som om
vi må være ett med universet
ett med hverandre
udefinerbar, for hvilken slags
mening er det i å definere
det som ikke kan defineres?
ikke sett merkelapp på meg

kjærligheten vinner

hendene våre knyttet sammen
danner sterkt et bånd
solen skinner
regnbuen kommer frem i regnet
vi går hånd i hånd
kjærligheten vinner
i alle våre hjerter
i alle våre sjeler
verden er full av hat
men kjærligheten vinner
til alle tider
puster inn
puster ut
elsker hverandre
hver eneste en
så lenge vi har kjærlighet
har vi makt

paradiset

sommerdager
varme som alltid
drinken iskald og kjølig
i et paradis
hvor solen alltid skinner
og gresset alltid er grønt
ingen regnfulle skyer
regnbuebroen like ved
paradiset er vakkert
kan du se
ingen smerte
ingen sorg
ingen tårer mer
palmetrærne danser i vinden
i paradis
hvor sommerdagene varer evig
kjærligheten for alltid

bestemors hus

solsikkene strekker seg
vokser høyere og høyere
ser alle frodige skoger og
de dype sjøgrønne hav
under rosa sensommerskyer
sommeren på solbakken oppfyller alle krav
drikker cola brus
ser på bålet
så lyst
så vakkert
svaier fram og tilbake
i takt med flammene
ved bestemors hus

hagen blomstrer frodig
som en eventyrverden
glitrer som lyn
et vakkert syn
bokhyller stilt rad etter rad
tusenvis av bøker og historier
i bestemors hus
som en evigvarende sommer
fugler flyr til og fra
ekorn hopper over plenen
hvor skal de nå?
vil de komme tilbake?
til bestemors hus
hvor kjærligheten aldri stoppes
og lyset aldri slokkes

et løfte til min hjertevenn

jeg lover deg bestemor
jeg lover alle jeg
noensinne har mistet
og de jeg kanskje mister snart…
vi vil møtes igjen
jeg bryter aldri et løfte
ikke dette løftet
paradiset er der et sted
alle dere er der
det vet jeg
det føler jeg
jeg elsker dere
dere er alt i mitt liv
jeg elsker dere uendelig mye
til månen og videre
inn i det uendelige univers
jeg elsker dere dypere enn alle hav
og høyere enn alle fjelltopper
jeg lover
mine hjertevenner
vi
forenes
i paradis

siste sommer

ser på deg, slik du ser på meg
trærne svaier i varm en bris
skyene bader i himmelblå
om ikke lenge vil alt fryse til is
vil aldri kunne gå tilbake
men så lenge jeg har deg og du har meg
trenger ingen være lei
i midnattssol vil jeg vake
sørge over vinteren som kommer
kryper seg sakte innpå oss
skjønner fort… dette er vår siste sommer

tårene faller slik en turkis foss
faller ned i det uventede
hjertet brister idet kulden kommer
om ikke lenge
men til da skal jeg nyte hvert et sekund
hver siste solstråle
kan ikke la snøen falle
kan ikke la mørket ta alle
jeg noensinne har elsket
for vi vet, solen skinner
for aller siste gang
fuglene synger en vakker melodi
siste vers i den evige sang
før den bitre melankoli
snart kommer natten kjølig
all varme vil gå forbi
ingen vil igjen forbli

dette er vår siste sommer
før vinteren iskald kommer
himmelen blir sort
blarne på trærne visner sakte bort

det gjør vi og
dette er siste gang solen
så lyst hun skinner
siste gang himmelen er blå
ingen vil snakke om hva som skjer nå
heldigvis har du og jeg
utallige vakre minner

vil ikke glemme et eneste sekund
av da jeg var med deg

vår siste sommer
helt uforglemmelig

Fader vår

Fader vår, du som er i himmelen!
helliget vorde ditt navn;
komme ditt rike;
skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden
gi oss i dag vårt daglige brød
og forlat oss vår skyld,
som vi og forlater våre skyldnere;
og led oss ikke inn i fristelse,
men fri oss fra det onde.
for riket er ditt '
og makten og æren i evighet.
amen.

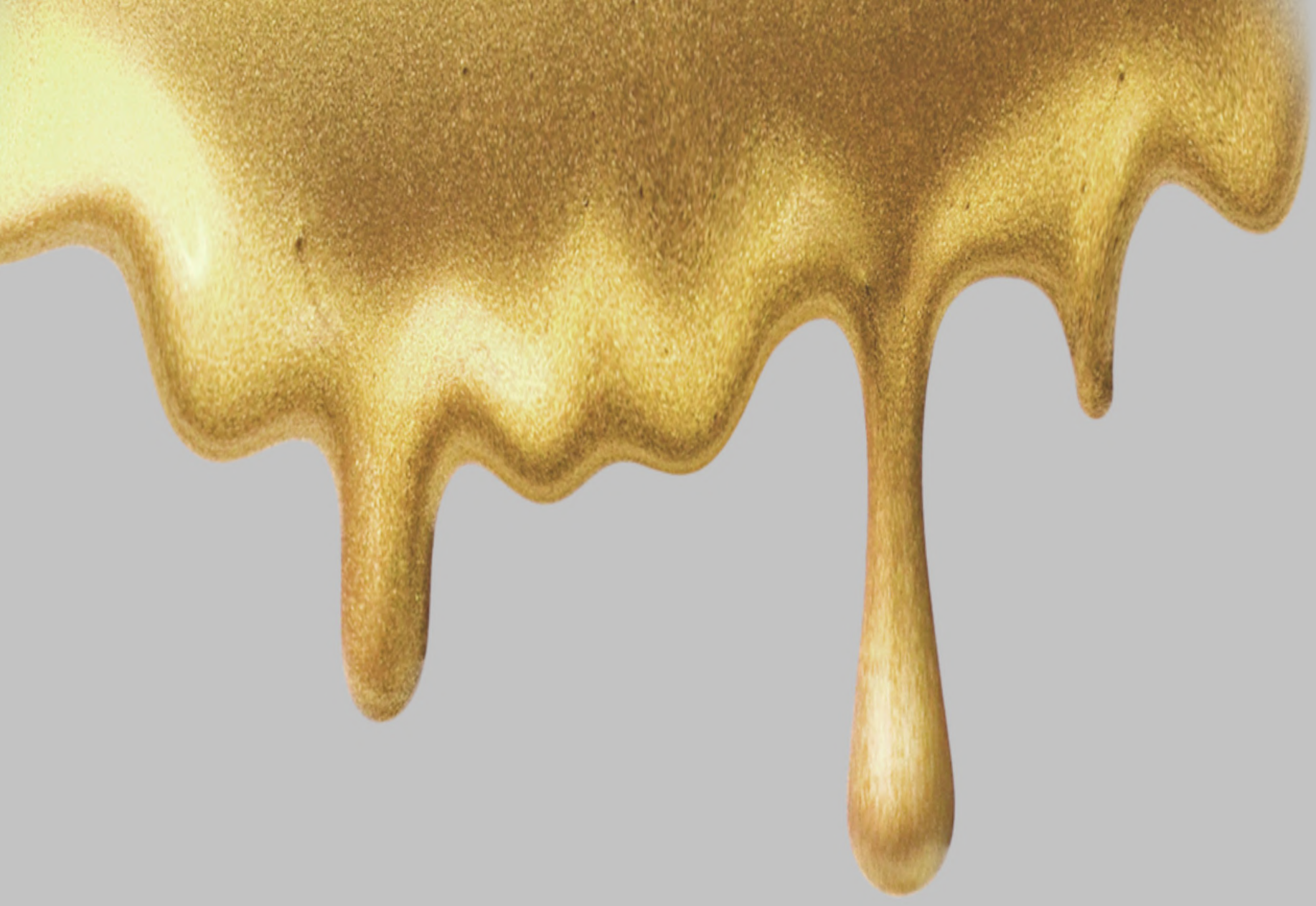

Hjertevenn er en diktsamling om sorg og kjærlighet - og hvordan kjærlighetens kraft er sterkere enn noe annet.

-

"Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. Kjærligheten tar aldri slutt" - 1. Korinter 13